

מסכת בבא בתרא - פרק ח

משנה א'

אלו נוחלין ומנחילין:

1. _____ את _____ .
2. _____ את _____ .
3. _____ את _____ .

אלו נוחלין ולא מנחילין:

1. _____ את _____ .
2. _____ את _____ .
3. _____ את _____ .

ואלו לא נוחלין ומנחילין:

1. _____ את _____ .
2. _____ את _____ .
3. _____ את _____ .

ואלו לא נוחלין ולא מנחילין:

1. _____ את _____ .

משנה ב

בדיני ירושה נאמרו שלושה כללים:

1. ירושה יורדת - מאב לבן.
2. ירושה עולה - מבן לאב.
3. בן קודם לבת.

סדר נחלות כך הוא:

היורש הראשון: _____ של המת, וכל זרעו אחריו.

היורש השני: _____ של המת, וכל זרעה אחריה.

היורש השלישי: _____ של המת, וממנו עובר לאחי המת.

משנה ג

בנות צלפחד ירשו מאביהם 3 חלקים בארץ:

1. _____ .
2. _____ .
3. _____ .

משנה ד

ישנם שני הבדלים בין ירושה מנכסי האב לירושה מנכסי האם:

בן בכור מקבל _____ בירושת נכסי אביו, אך אינו מקבל _____ בירושת נכסי אמו.
בת מקבלת _____ מירושת נכסי אביה, אך אינה מקבלת _____ בירושת נכסי אמה.

משנה ה

כלל: אין אדם מתנה על מה שכתוב בתורה, ואם התנה – תנאו בטל והמעשה קיים.
ולכן, אב שאמר שבנו לא ירש אותו – _____.

שכיב מרע שאמר שהוא מחלק את נכסיו ונותן במתנה בחייו – _____.
אך אם אמר שמחלק מדין ירושה – _____.

האומר איש פלוני יירשני למרות שיש לו בן או שאומר שהבת תירש במקום הבן – _____
_____ , שהרי התנה ע"מ שכתוב בתורה.
האומר בן זה ירש ולא שאר הבנים – לריב"ב: _____ , כיון שאותו בן ראוי ליורשו.

הנותן מתנה לאחרים במקום להשאיר ליורשיו –
לת"ק: מה שעשה _____ , ואין רוח חכמים _____ .
לרשב"ג: אם בניו לא היו נוהגים כשורה – _____ .

משנה ו

התורה נותנת לאב נאמנות לומר מי בנו.
נאמנות זו דרושה לגבי ירושה ולפטור את אשתו מיבום.
התורה לא נתנה נאמנות לאדם לומר מי הם אחיו.
שהרי שאר האחים אינם מכירים את אותו אב. אך האומר על פלוני שהוא אחיו יצטרך להתחלק
אתו את ירושתו.
שני אחים שרק אחד מהם טוען על אחר שהוא אחיו –

לאה הראשון נותנים - _____, ולאח השני נותנים - _____.

והאח שמכיר את אחיו - נותן לו _____ מהנכסים מתוך מה שקיבל.

אם האח שהוכר מת - הנכסים שקיבל חוזרים ל_____ שנתן אותם, ונכסים אחרים מתחלקין בין _____.

שכיב מרע שמת ומצאו צוואה קשורה לגופו - אין תוקף ל_____, כיוון שעדיין לא נתן את השטר.

אך אם זכה לאחר - _____.

משנה ז

אסור לתת מתנה לאחר מיתה, ולכן לר' יהודה כותב _____,

ולר' יוסי _____.

אב שכותב את נכסיו לבנו לאחר מיתה גם _____ אינו יכול למכור. והטעם: _____.

וגם _____ אינו יכול למכור.

והטעם: _____. אם האב מכר למרות כן את הנכסים,

זכה בהם הלוקח _____, ואם הבן מכר את הנכסים זכה בהם הלוקח _____.

פירות התלושין שייכים _____ ולאחר מיתתו שייכים _____.

מת האב, הבנים הגדולים _____, ובנישואי הקטנים מקבלים _____.

משנה ח'

וכן אב שמת והשאיר בנות גדולות וקטנות _____, ובנישואי הקטנות מקבלות _____

_____ ובנות חמורות מבנים _____.